

สถานการณ์การผลิตพริก

พริกอยู่ในวงศ์ Solanaceae เช่นเดียวกับ มะเขือเทศ มะเขือ มันฝรั่ง ยาสูบ และพืชเนย มีคุณค่าทางอาหาร โดยเฉพาะวิตามินเอ และวิตามินซี ในปริมาณสูง นำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งผลสด หรือนำผลแห้งไปแปรรูปเป็นอาหารชนิดต่าง ๆ อาทิ น้ำพริก พริกแกง ซอสพริก น้ำจิ้ม และพริกคอง ใช้เป็นส่วนประกอบในการเพิ่มรสชาติในขนมขบเคี้ยว เส้นหมี่สำเร็จรูป สีจากพริก น้ำมันพริก (oleoresin) และสารสกัดจากพริก (capsaicin) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมยา อาหารเสริม พริกยังเป็นพืชผักที่สำคัญทางเศรษฐกิจพืชหนึ่ง พริกในประเทศไทยมีหลายชนิด ได้แก่ พริกชี้หนูผลใหญ่ พริกชี้ฟ้า พริกชี้หนูสวน พริกหยวก และ พริกหวานพริกถูกนำมาใช้ประโยชน์ทั้งในรูป ผลสด พริกแห้ง รวมถึงผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ซอสพริก พริกแห้ง พริกป่นพริกคอง สีสผสมอาหาร นอกจากนี้ยังนำสารสกัดจากพริกไปใช้ในเวชภัณฑ์

พันธุ์พริกที่เกษตรกรนิยมปลูก มีดังนี้

- พริกชี้หนูผลใหญ่ปลูกกันมากที่จังหวัดชัยภูมิ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี นครพนม ตาก เชียงใหม่ เพชรบูรณ์ กาญจนบุรี และ นครศรีธรรมราช
- พริกชี้หนูผลเล็กปลูกกันมากที่จังหวัด ตาก กาญจนบุรี เชียงใหม่ และนครศรีธรรมราช
- พริกใหญ่ปลูกกันมากที่จังหวัดแพร่ เชียงใหม่ นครราชสีมา และ กาญจนบุรี

ตารางที่ ๑ พื้นที่การปลูกพริกในประเทศไทย (ไร่)

ชนิด	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒
๑.พริกชี้หนูผลเล็ก	๙๔,๓๓๗	๘๕,๘๓๒	๗๒,๓๕๐	๘๘,๘๖๖
๒.พริกชี้หนูผลใหญ่	๑๒๙,๑๒๖	๑๑๙,๑๐๕	๑๐๕,๒๖๘	๕๙,๕๕๕
๓.พริกใหญ่	๒๖,๒๒๗	๑๗,๖๓๗	๑๓,๕๓๖	๑๖,๖๘๕
๔.พริกยักษ์	๑,๑๔๒	๑๔๖	๔๙	๑,๖๓๐
๕.พริกหยวก	๒,๔๖๐	๒,๒๑๙	๑,๙๒๐	๗๐๘
รวมพื้นที่ทั้งหมด	๒๕๓,๒๙๒	๒๒๔,๙๓๙	๑๙๓,๑๒๓	๑๖๗,๔๔๓

ที่มา: กรมส่งเสริมการเกษตร (๒๕๖๒)

ในปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกพริกทั้งหมด ๑๖๗,๔๔๓ ไร่ พื้นที่เก็บเกี่ยว ๓๔๓,๕๖๖ ไร่ ผลผลิต ๒๘๓,๕๑๕ ตัน พริกที่ปลูกมากที่สุดคือ พริกชี้หนูผลใหญ่ มีพื้นที่เก็บเกี่ยว ๑๔๕,๙๒๙ ไร่ ผลผลิตรวม ๑๒๗,๒๙๕ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๕,๐๓๖.๗๒ ล้านบาท รองลงมาคือ พริกชี้หนูผลเล็ก มีพื้นที่เก็บเกี่ยว ๑๗๗,๔๔๗ ไร่ ผลผลิตรวม ๑๔๒,๙๘๖ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๖,๙๖๖.๒๘ ล้านบาท และพริกใหญ่ ได้แก่ พริกหนุ่ม พริกบางช้าง พริกมัน พริกเหลือง และพริกใหญ่ ลูกผสมพันธุ์ต่างๆ มีพันธุ์ต่างๆ มีพื้นที่เก็บเกี่ยว ๑๗,๔๙๑ ไร่ ผลผลิต ๒๖,๓๖๘ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๗๗๓.๙๐ ล้านบาท นอกจากนี้เป็นพริกหยวกและพริกหวานมีพื้นที่เก็บเกี่ยว ๒,๑๕๑ ไร่ คิดเป็นมูลค่า ๕๖.๖๐ ล้านบาท จากข้อมูลดังกล่าวแสดง

เผยแพร่เมื่อ เดือนตุลาคม ๒๕๖๓

ว่า พื้นที่ปลูกและปริมาณผลผลิตพริกลดลงจากปี ๒๕๖๑ และปีก่อนๆเป็นอย่างมาก

ตารางที่ ๒ การผลิตพริกในประเทศไทย ปี ๒๕๖๒

ชนิดพืช	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
พริกชี้หนูผลใหญ่	๓๓,๕๒๙	๘๘,๘๖๖	๑๔๕,๙๒๙	๑๑๑,๗๗๘
พริกชี้หนูผลเล็ก	๒๓,๔๕๘	๕๙,๕๕๕	๑๗๗,๔๔๗	๑๔๒,๙๘๖
พริกใหญ่	๔,๖๓๑	๑๖,๖๘๕	๑๗,๔๙๑	๒๖,๓๖๘
พริกหยวก	๖๐๐	๑,๖๓๐	๒,๑๕๑	๒,๑๑๒
พริกผลผลิตเมล็ดพันธุ์	๕๗๓	๗๐๘	๕๔๘	๒๗๑
รวม	๖๒,๗๙๑	๑๖๗,๔๔๓	๓๔๓,๕๖๖	๒๘๓,๕๑๕

สถานการณ์การนำเข้าและส่งออก

ปี ๒๕๖๑ มีการนำเข้าพริกและผลิตภัณฑ์จากพริกมากขึ้น เนื่องจากราคาพริก นำเข้ามีราคาถูกกว่าราคาพริกที่ผลิตภายใน ประเทศโดยเฉพาะจากประเทศอินเดียและจีน และการส่งออกในปี ๒๕๖๑ มีจำนวนการส่งออกเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อน โดยส่งออกไปยังประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย

ตารางที่ ๓ มูลค่าการนำเข้าพริกทุกประเภท

รายการ	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
พริกสดแช่เย็นจนแข็ง			
-ปริมาณ (ตัน)	๑๒,๐๔๑.๘๔	๒๐,๖๖๖.๐๕	๒๕,๓๔๒.๐๒
-มูลค่า (ล้านบาท)	๔๙๑.๔๒	๘๔๖.๙๘	๙๘๑.๖๖
พริกบดหรือป่น			
-ปริมาณ (ตัน)	๕,๑๔๙.๕๘	๔,๑๙๖.๖๓	๘,๗๒๑.๑๐
-มูลค่า (ล้านบาท)	๕๑๑.๑๑	๕๐๔.๘๘	๙๔๗.๗๔
พริกแห้ง			
-ปริมาณ (ตัน)	๖๗,๒๕๐.๓๗	๘๕,๗๓๕.๖๑	๗๐,๐๙๐.๔๙
-มูลค่า (ล้านบาท)	๔,๖๘๑.๗๖	๕,๒๒๘.๐๔	๔,๔๕๕.๗๔
ซอสพริก			
-ปริมาณ (ตัน)	๒๐๒.๔๕	๒๐๔.๒๘	๔๑๙.๖๒
-มูลค่า (ล้านบาท)	๒๓.๑๘	๒๓.๘๐	๖๑.๔๒

ที่มา: ส่งเสริมการเกษตร, ๒๕๖๒

ตารางที่ ๓ มูลค่าการส่งออกพริกทุกประเภท

รายการ	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
พริกสดแช่เย็นจนแข็ง			
-ปริมาณ (ตัน)	๑๑,๐๑๑.๗๒	๑๔,๙๓๑.๘๗	๒๐,๓๔๙.๘๘
-มูลค่า (ล้านบาท)	๑๘๓.๔๒	๓๙๕.๐๙	๕๓๖.๑๗
พริกบดหรือป่น			
-ปริมาณ (ตัน)	๔,๗๗๒.๒๗	๔,๒๙๒.๗๖	๕,๕๖.๙๕
-มูลค่า (ล้านบาท)	๑๖๓.๘๖	๑๔๐.๐๗	๒๒๐.๔๒
พริกแห้ง			
-ปริมาณ (ตัน)	๔,๓๑๔.๘๓	๗,๙๐๖.๗๘	๘,๕๔๔.๘๕
-มูลค่า (ล้านบาท)	๓๐๕.๕๓	๓๘๘.๕๘	๔๓๘.๑๘
ซอสพริก			
-ปริมาณ (ตัน)	๑๒,๙๙๔.๓๗	๑๒,๓๙๗.๗๑	๕๔,๒๔๐.๖๑
-มูลค่า (ล้านบาท)	๗๖๑.๒๖	๗๕๓.๐๒	๒๘๐๐.๕๑

การจัดการการผลิต

วิธีการปลูก

๑. ไถตะดินลึกประมาณ ๓๐ - ๔๐ เซนติเมตร ตากดินไว้ประมาณ ๗ - ๑๐ วัน จากนั้นไถพรวนอีก ๑ - ๒ ครั้งและปรับสภาพดินด้วยปุ๋ยขาว อัตรา ๒๕ - ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ หรืออัตรา ๕๐ - ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ยกแปลงสูงประมาณ ๓๐ เซนติเมตร ระยะระหว่างต้น ๕๐ เซนติเมตร ระหว่างแถว ๑๐๐ เซนติเมตร

๒. การเตรียมกล้าพริก เพาะเมล็ดพริกชี้หัวเรือเบอร์ ๑๓ และเบอร์ ๒๕ ในถาดเพาะ ใช้ดินผสมระหว่าง ดิน: แกลบคั่ว: ปุ๋ยคอก อัตรา ๓:๑:๑ หลุมละ ๑ เมล็ด หลังการเพาะรดน้ำอย่างสม่ำเสมอ เมื่อต้นกล้าอายุประมาณ ๑ เดือน หรือมีใบจริง ๓-๔ ใบ จึงย้ายลงแปลงปลูก

การดูแลรักษา

การใส่ปุ๋ย

๑. ก่อนปลูก ใส่ปุ๋ยคอก อัตรา ๑.๕ - ๒ ตันต่อไร่ หรือประมาณ ๕๐๐ กรัมต่อหลุม และปุ๋ยเคมี ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๔๐ - ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ - เมื่อเริ่มออกดอกหรือหลังปลูก ๓๐ วัน ใส่ปุ๋ยเคมี ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๔๐ - ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ โดยโรยด้านข้างแถว แล้วพรวนกลบ ทั้งนี้ควรกำจัดวัชพืชก่อนใส่ปุ๋ย

การให้น้ำ

๑. รดน้ำให้ชุ่มทันทีหลังปลูก ให้น้ำสัปดาห์แรกหลังการย้ายกล้าให้น้ำ ๒ ครั้ง/วัน คือ ตอนเช้าและตอนเย็น หลังจากนั้นในสัปดาห์ที่สองให้น้ำวันละ ๑ ครั้งในตอนเช้าด้วยสายยางรดน้ำ หรือสปริงเกอร์

การเก็บเกี่ยว

พริกจะออกดอกหลังจากย้ายปลูกแล้วประมาณ ๖๐-๗๐ วัน หลังจากนั้นจะเริ่มเก็บเกี่ยวผลสุกได้เมื่อพริกมีอายุประมาณ ๙๐ - ๑๐๐

เผยแพร่เมื่อ เดือนตุลาคม ๒๕๖๓

วัน (ดังภาพที่ ๔) ซึ่งจะสามารถเก็บเกี่ยวได้ทุก ๆ ๕-๗ วัน หรือเดือนละ ๔-๖ รุ่น ถ้ามีการบำรุงรักษาดีและให้น้ำอย่างเพียงพอพริกอาจจะมีอายุถึง ๑ ปี

โรคที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

๑. โรคแอนแทรคโนส หรือโรคกุ้งแห้ง

ลักษณะอาการ

๑) เป็นแผลวงกลมสีน้ำตาล ต่อมาจุดน้ำสีน้ำตาลนี้จะลุกลามกว้างออกไป

๒) เกิดโรคได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของพืช และตั้งแต่ระยะผลเขียวจนกระทั่งผลสุก

๓) ถ้าเกิดโรคที่ก้านใบและก้านผลจะทำให้ใบและผลร่วง

๔) การแพร่ระบาด สปอร์ของราแพร่กระจายไปกับลมน้ำฝนหรือไปกับน้ำ

๕) โรคระบาดรุนแรงในสภาพที่มีความชื้นสูงหรือฝนตกชุก

การป้องกันกำจัด

๑) คัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่สมบูรณ์จากผลพริกที่ไม่เป็นโรค

๒) พันธุ์พริกที่ต้านทานแอนแทรคโนส คือ พริกจินดาพันธุ์

๓) ปลูก คลุกเมล็ดพันธุ์พริกด้วยสารเคมีป้องกันกำจัด เช่น แมนโคเซบ หรือแชนเมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นที่อุณหภูมิ ๕๐-๕๒ องศาเซลเซียส นาน ๓๐ นาที เพื่อกำจัดเชื้อรา

๔) ไม่ปลูกต้นพริกแน่นเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นในแปลงสูง และโรคจะระบาดได้ง่าย

๕) หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรค ทำลายต้นพืชที่เป็นโรค โดยการถอนไปเผาทิ้ง

สารเคมี	อัตราการใช้	ระยะเวลาการใช้
อะซอกซิสโตรบิน ๒๕% SC	๑๐ มิลลิลิตร ต่อ น้ำ ๒๐ ลิตร	พ่นทุก ๗-๑๐ วัน
แมนโคเซบ ๘๐% WP	๔๐-๕๐ กรัม ต่อ น้ำ ๒๐ ลิตร	พ่นทุก ๗-๑๐ วัน
โพรคลอราซ	๒๐-๓๐ กรัม ต่อ น้ำ ๒๐ ลิตร	พ่นทุก ๗-๑๐ วัน

**ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน* * *

๒. โรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย (Bacterial wilt)

ลักษณะอาการ

๑) มีอาการเหี่ยวทั้งต้นในวันที่มีอากาศร้อน และอาจจะฟื้นขึ้นใหม่ในเวลากลางคืน

๒) ต้นพริกจะมีอาการอยู่ ๒-๓ วัน แล้วก็จะเหี่ยวตายไปในที่สุด

๓) ถ้าถอนต้นพริกมาดูจะพบว่ารากเน่า ผิวของลำต้นตรงใกล้ระดับผิวดินดู จะพบว่าเนื้อเยื่อส่วนท่อลำเลียงอาหารจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ซึ่งแตกต่างจากสีของ เนื้อเยื่อที่ติดของต้นพริก

การป้องกันกำจัด

- ๑) ถ้าพบต้นพริกที่แสดงอาการเหี่ยว ให้ถอนไปเผาทำลายทิ้ง
- ๒) ระวังไม่ให้ต้นพริกเกิดแผลบริเวณโคนต้นเพราะเชื้อ

แบคทีเรียจะเข้าทางบาดแผลได้

๓) ถ้าเกิดโรคระบาดมากจนไม่สามารถป้องกันกำจัดได้ด้วยวิธีต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วจำเป็น จะต้องหยุดการปลูกพริกหรือพืชในตระกูลเดียวกัน อย่าง น้อย ๒ ปี โดยปลูกพืชอื่นหมุนเวียนแทน เช่น ข้าวโพด ถั่วต่าง ๆ หรือ ปอเทือง

๔) ใช้พันธุ์พริกที่ต้านทานต่อโรคเหี่ยวมาปลูก เช่น พันธุ์ พจ.๐๕ พจ.๐๑๑ พจ.๐๑ และพจ.๐๗ เป็นต้น

๓. โรคใบหงิกเหลืองพริก

ลักษณะอาการ

- ๑) ใบพริกแสดงอาการต่างสีเขียวย่ออ่อนหรือเหลืองสลับสีเขียวเข้ม เส้นใบย่อยมีสีเหลืองและसानเป็นร่างแห
- ๒) เนื้อใบมีสีเขียวซีดและมีจุดสีเขียวบนใบ แต่เนื้อเยื่อรอบๆ เส้นใบยังคงเขียวเป็นปกติ
- ๓) อาการจะเกิดเร็วและรุนแรงในต้นพริกที่ยังเล็ก
- ๔) ใบอ่อนจะมีขนาดเล็กกว่าต้นปกติ และใบแสดงอาการหงิกงอ โค้งงอบิดเบี้ยวและยอดเป็นกระจุก
- ๕) ต้นพริกแคระแกร็น ถ้าติดผลจะมีขนาดเล็กและผลบิดเบี้ยวเสียรูปทรง

การป้องกันกำจัด

- ๑) ใช้พันธุ์พริกที่ต้านทานโรค
- ๒) พ่นสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงพาหะ เช่น แมลงหวี่ขาว ยาสูบ
- ๓) หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรค ทำลายต้นพืชที่เป็นโรค โดยการถอนไปเผาทิ้ง เพื่อลดปริมาณของเชื้อสาเหตุ
- ๔) ไม่ปลูกพืชหมุนเวียนที่เป็นพืชอาศัยและกำจัดวัชพืช

๔. โรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อรา (Fusarium wilt)

ลักษณะอาการ

- ๑) ใบพริกที่อยู่ตอนล่างของต้นเปลี่ยนเป็นสีเหลือง และใบที่มีอยู่ถัดขึ้นมาค่อยๆ เหลืองเพิ่มมากขึ้น
- ๒) เนื้อเยื่อรากและโคนต้นถูกทำลายจนเน่าเป็นสีน้ำตาล ยอดพริกเริ่มแสดงอาการเหี่ยว ใบร่วง
- ๓) อาการมักชัดเจนในระยะผลติดดอกและผล ทำให้ดอกและผลอ่อนร่วงหล่นไปพร้อมกับใบ และยืนต้นตายใน ๑-๒ สัปดาห์

๕. โรคจุดตากบ

ลักษณะอาการ

๑) จุดแผลกลมเล็ก กลางแผลมีสีเทา ขอบแผลสีน้ำตาล กระจายทั่วไป ต่อมาจุดขยายวงกว้างจนเป็นแผลขนาดใหญ่ ใบที่มีแผลใหญ่หลายแผลจะหลุดร่วงไปก่อนกำหนด ส่วนใหญ่อาการของโรคจะ เกิดกับใบที่ส่วนล่างของต้น - การแพร่ระบาด สปอร์ของราแพร่กระจายไปกับลม น้ำฝน หรือไปกับน้ำ อยู่ข้ามฤดูได้โดยติดอยู่กับเศษซากพืชหรือพืชอาศัยอื่นๆ

๒) โรคระบาดได้อย่างรุนแรงในสภาพที่มีอากาศร้อนชื้น

การป้องกันกำจัด

หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรค เด็ดใบที่เป็นโรคไปเผาทำลายเพื่อลด ปริมาณของเชื้อสาเหตุ

สารเคมี	อัตราการใช้	ระยะเวลาการใช้
แมนโคเซบ ๘๐% WP	๕๐-๘๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร	พ่นทุก ๕-๗ วัน
เบนโนมิล ๕๐% WP	๑๕-๒๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร	

แมลงศัตรูที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

๑. เพลี้ยไฟ (thrips)

ลักษณะการทำลาย

- ๑) ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอด ใบอ่อน ดอก และดอก ทำให้ใบหรือยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนงอ ขึ้นด้านบนถ้าเข้าทำลายระยะดอกจะทำให้ดอกพริกร่วงไม่ติดผล
- ๒) การทำลายในระยะผลจะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ - ถ้าการระบาดรุนแรง พืชจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด
- ๓) มักพบระบาดมากในช่วงอากาศแห้งแล้ง ฝนทิ้งช่วงเป็นเวลานาน

การป้องกันกำจัด

เพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่าให้พืชขาดน้ำเพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และจะทำให้ระบาดอย่างรวดเร็ว

การใช้สารเคมี

- ๑.คาร์บาริล ๘๕% WP อัตราการใช้ ๒๐-๓๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๕-๗ วัน
- ๒.โพโรไทโอฟอส ๕๐% EC ๒๐-๓๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตรพ่นทุก ๕-๗ วัน

๒. ไรวาพริก (chili broad mite)

ลักษณะการทำลาย

๑) ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของไรขาวพริก กูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน ยอด และดอก

๒) ใบและยอดหงิกงอ ขอบใบม้วนงอลงด้านล่าง ทำให้ใบมีลักษณะเรียวยาวแหลม ก้านใบยาว เปราะหักง่าย อาการขึ้นรุนแรง ยอดจะแตกเป็นฝอย

การป้องกันกำจัด

๑) ดอก กีบดอก จะบิดแคะแกร็นชะงักการเกิดดอก

๒) หากระบาดรุนแรงต้นพริกจะแคะแกร็น ไม่เจริญเติบโต

สารเคมี	อัตราการใช้
อามีทราซ ๒๐% EC	๓๐ - ๔๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
ไพริดาเบน ๒๐% WP	๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
โพรคลอราซ	๒๐-๓๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
ฟิโปรนิล ๕% SC	๑๐-๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
อิมามิกตินเบนโซเอต ๑.๙๒% EC	๑๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
สไปโรมีซิเฟน ๒๔% SC	๘ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
กำมะถัน ๘๐% WP	๖๐-๘๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

มักระบาดในช่วงที่มีอากาศชื้นโดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน

๓. เพลี้ยอ่อน (aphids)

ลักษณะการทำลาย

๑) ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบและยอด ทำให้เกิดใบบิดเป็นคลื่น

๒) ทำให้ต้นพืชชะงักการเจริญเติบโต และยังเป็นพาหะนำเชื้อไวรัส ทำให้เกิดโรคใบด่างในพริก

๓) มักระบาดในช่วงอากาศแห้งแล้ง

การป้องกันกำจัด

การใช้วิธีเขตกรรม เช่น กำจัดวัชพืชในบริเวณแปลงปลูก เมื่อพบเพลี้ยอ่อนให้พ่นสารเคมีดังนี้

สารเคมี	อัตราการใช้
อิมิดาโคลพริด ๑๐% SL	๑๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
ไดโนทีฟูแรน ๑๐% WP	๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
ฟิโปรนิล ๕% SC	๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
อีโทเฟนพรอกซ์ ๒๐% EC	๓๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

๔. หนอนกระทู้ผัก (common cutworm) และหนอนกระทู้หอม (beet armyworm)

ลักษณะการทำลาย

๑) หนอนวัยแรกเข้าทำลายเป็นกลุ่ม ต่อมาการ ทำลายรุนแรงขึ้น เนื่องจากเป็นหนอนที่มี ขนาดใหญ่ และกัดกินใบพืชอย่างรวดเร็ว กัดกินทั้งใบ ก้าน ดอก และผล

๒) การเข้าทำลายมักเกิดเป็นหย่อมๆ ตามจุดที่ ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ พบการระบาดตลอดทั้งปี

การป้องกันกำจัด

-วิธีเขตกรรม เช่น ไถตากดิน และเก็บเศษซากพืชอาหาร เพื่อฆ่าด้กัด้ เป็นการลด แหล่งสะสมขยายพันธุ์

-วิธีกล เก็บกลุ่มไข่ และหนอนไปทำลาย จะช่วยลดการระบาดลงได้ และปลอดภัย การใช้เชื้อแบคทีเรียบีที ในระยะหนอนขนาดเล็ก และมีการระบาดน้อย พ่นด้วยอัตรา ๖๐-๘๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

การป้องกันกำจัด

สารเคมี	อัตราการใช้
คลอพินาเพอร์ ๑๐% SC	๓๐ - ๔๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
อิมามิกตินเบนโซเอต ๑.๙๒% EC	๑๕-๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
อินดอกซาคาร์บ ๑๐% SC ๒	๑๕-๓๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
สปิโนแซด ๑๒% SC	๒๐-๓๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
ลูเฟนนูรอน ๕% EC	๒๐-๓๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

๕. แมลงวันทองพริก (Solanum fruitfly)

ลักษณะการทำลาย

ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะพริกใกล้เปลี่ยนสีไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินชอนไชอยู่ ภายในผล ทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดินตัวเต็มวัย

การป้องกันกำจัด

๑) ทำความสะอาดแปลงปลูก โดยการเก็บพริกที่ร่วงหล่นเผาทำลาย เพื่อลดแหล่ง

เพาะพันธุ์ของแมลงวันผลไม้

๒) ใช้สารน้ำมันปิโตรเลียมสเปรย์ออยล์ ๘๓.๙% EC อัตรา ๖๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เน้นพ่นที่ผลพริกทุก ๕-๗ วัน ในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำ พ่นครั้งแรกเมื่อ พริกเริ่มติดผล หยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต ๕-๗ วัน

๓) ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ มาลาไทออน ๘๓% EC อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้ม

ปีที่ผ่านมา พริกชี้หูสวนที่ออกมาตั้งแต่ฤดูฝน มีผลผลิตมากจนเกินไป ส่งผลทำให้พริกที่ออกในช่วงฤดูหนาว ราคาตกต่ำลงมา เหลือเพียง ๓๐ บาทต่อกิโลกรัม นอกจากนี้ยังพบปัญหาพริกเจอกับแสงแดดในตอนกลางวัน ทำให้สุกและแดงไว ค่าคนงานเก็บพริกที่เพิ่มสูงขึ้น กิโลกรัมละ ๑๓ บาท ส่งผลให้ชาวสวนพริกเดือดร้อนอย่างมาก

แต่ปัจจุบันมีตลาดเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ราคาก็ยังอยู่ในระดับที่ดี ตัวอย่างเกษตรกรปลูกพริกชุปเปอร์ฮอทประมาณ ๑ ไร่ มีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๖๐,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึงแม้จะมีพริกจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาจำหน่ายในราคาที่ถูกกว่าก็ตาม แต่ก็ยังสู้เรื่องของคุณภาพและความสดไม่ได้

ถึงแม้ว่าพริกจากประเทศเพื่อนบ้านจะมีราคาที่ถูกลงกว่าครั้งหนึ่งของราคาซื้อขายพริกในประเทศ แต่ก็จะมีเฉพาะกลุ่มที่เลือกใช้ ซึ่งพริกจากประเทศเพื่อนบ้านยังมีจุดอ่อนในเรื่อง คุณภาพและความสดใหม่ เนื่องจากระยะเวลาในการขนส่งเข้ามาขายในบ้านเรา ซึ่งใช้ระยะเวลาหลายวันทำให้พริกมีคุณภาพที่ลดลง แต่ถ้ากลุ่มตลาดรับซื้อที่ต้องการพริกที่มีคุณภาพสูง มีความสดใหม่ พ่อค้าหรือผู้ส่งออกก็ยังเลือกซื้อพริกที่ปลูกในไทยอยู่ ซึ่งอนาคตผู้ส่งออกจะทำจุดรับซื้อ นำห้องเย็นใช้ในพื้นที่เพื่อรวบรวมสินค้าให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการ เพื่อขนส่งต่อไป ส่วนตลาดหลักๆที่ขายในประเทศ ได้แก่ ตลาดไท ตลาดสี่มุมเมือง ตลาดศรีเมือง ตลาดกลางผักและผลไม้จังหวัดราชบุรี